

Suhai Pál

Sestina a hattyúnyakú görényről

Hattyúnyakú görénynek eredetileg Illyés Gyula nevezte a támogat, tűr, tilt kultúrpolitikáját.

Oly furcsa, hogy kifestett bestiák közt,
hattyúnyakú görény, még áll hatalmad:
mint bestiáriumból címerállat,
váratlanul előlépsz s újra váltod
a három té-t, elég ma csak tagadni:
ha nem közénk való vagy, senki nem vagy.

Ugorj, bolond, ugorj hát, senki sem vagy,
ha védtelen valódi bestiák közt:
a pőreség tiéd csak, ez hatalmad,
tulajdonod s akár egy címerállat,
olyan groteszk leszel, ha lóra váltod:
saját alattvalód fog megtagadni.

Valljad be gyöngeséged, kár tagadni,
hátrálj magadba, másképp senkié vagy
s fölfalnak mind az évek: bestiák közt
magányos úr mutatja majd hatalmad,
vérted és pajzsod (rajt' e címerállat),
végül javad-szavad ha pénzre váltod.

Nem létező lovag, te tettere váltod,
most épp e pásztorórán, mért tagadni,
neved kimondod, hogy ki vagy s kié vagy:
sárkányok, jó vitézek, bestiák közt
lovam lassan poroszkál s csönd, hatalmad
üres páncéлом éli s címerállat.

Hattyúnyakú görény, te címerállat,
nem bánt a hallgatásom?, tán leváltod?,
s ha csöndre csönd felel, meg fogsz tagadni?,
ha nem becsülsz, ki mondja meg, kié vagy? –
a tükröd én vagyok, nézd, bestiák közt
holdként fogy-nő a képed s új hatalmad.

Tartsd meg, én nem kívánom rossz hatalmad
 ó bestiáriumból címerállat,
 akárki vagy, te mindig nemre váltod
 szavam és mást se tudsz már, csak tagadni,
 mindegy, mikor, miért és kit, ha ez vagy:
 hattünyakú a régi bestiák közt.

Így lógok bestiák közt s új hatalmad
 emel már, címerállat, mert te váltod
 meg életem tagadni s tán nem is vagy.

Vízöntő

*„engemet ha árván hagytok,
 ti is egyedül maradtok”*

Utassy József

Szélkiáltó című versére

Legyen, aki magát inti,
 legyen, aki magát inti:
 hadd ne legyen olyan, mint ti,
 hadd ne legyen olyan, mint ti:
 legyen, aki magát inti.

Vagy aki a vizet járja,
 vagy aki a vizet járja,
 ha pokolra visz is árja,
 ha pokolra visz is árja:
 vagy aki a vizet járja.

Medrét aki maga vájja,
 medrét aki maga vájja:
 vigyek vizet a Dunába,
 vigyek vizet a Dunába:
 medrét aki maga vájja.

Ha az útnak ez az ára,
 ha az útnak ez az ára,
 magam legyenek az az árva,
 magam legyenek az az árva:
 ha az útnak ez az ára.

Inkább a víz hab-szakállá,
 inkább a víz hab-szakállá,
 vagy a kövek mohos álla,
 vagy a kövek mohos álla:
 inkább a víz hab-szakállá.

Legyen, aki magát inti,
 legyen, aki magát inti:
 hadd ne legyen olyan, mint ti,
 hadd ne legyen olyan, mint ti:
 legyen, aki magát inti.